

ROMÂNIA

DOSAR NR. 26805/3/2008

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 742

ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 24.02.2009

CURTEA COMPUSĂ DIN:

PRESEDINTE: ALINA ȘUȚU

GREFIER: MARIANA CUCU

Pe rol pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în contradictoriu cu pârâțul Resmeriță Cornel.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 10.02.2009, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din această hotărâre, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea succesiv la 17.02.2009 și 24.02.2009, când a pronunțat următoarea sentință:

CURTEA,

Deliberând, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București- Secția a IX-a la 14 iulie 2008, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat instanței constatarea calității de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe Resmeriță Cornel.

Prin încheierea din 05.12.2008, Tribunalul a înaintat cauza acestei instanțe în vederea continuării judecății, față de prevederile art. 34 din OUG nr. 24/2008.

Pârâțul a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată.

În cauză au fost depus acte de către reclamant.

Pârâțul a solicitat prin întâmpinarea depusă la dosarul Tribunalului încuviințarea audierii ca martori a „terților” despre care se face vorbire în înscrisuri și efectuarea unei expertize grafoscopice a înscrisului intitulat „notă” din 30.05.1979.

Curtea a respins această cerere. Apărările formulate în întâmpinare se referă punctual la informațiile cuprinse în actele depuse de reclamantă, pârâțul apreciind că lipsa colaborării sale cu Securitatea în înțelesul legii rezultă din analiza celor 19 înscrisuri pe care se bazează „nota de constatare”. Pârâțul nu a arătat în concret la care persoane se referă cererea de probatorii și ce împrejurări de fapt dorește să dovedească cu mărturiile acestora.

În ce privește nota din 30.05.1979, acest înscris a fost retras de reclamantă din ansamblul probator.

Analizând susținerile părților, actele depuse la dosar și dispozițiile legale aplicabile în materie, Curtea reține următoarele:

În fapt,

Cornel Resmeriță a fost recrutat în 13.10.1976 la U.M. 0811 Constanța, unde pârâțul îndeplinea stagiul militar. Acesta a semnat angajamentul (formular tip) de a sprijini „organele de securitate în activitatea pe care o desfășoară pentru prevenirea, descoperirea și lichidarea infracțiunilor îndreptate împotriva securității statului pentru combaterea oricăror manifestări care afectează interesele orânduirii socialiste”.

Numele conspirativ stabilit este „Lupașcu”.

Din nota de analiză emisă de M.I.- Serviciul Municipal Petroșani la 29.10.1979, rezultă că pârâtul a fost reînregistrat la 27.11.1978, după terminarea stagiului militar, acestea muncind la I.M. Lupeni- sectorul XI Investiții, în calitate de lăcătuș.

La data de 24.10.1981, ofițerul de securitate din cadrul M.I.- Serviciul Municipal Petroșani a întocmit raportul cu propunerea de a se aproba abandonarea colaboratorului „Lupașcu”. În acest raport se menționează că pârâtul „a furnizat unele date care însă au fost obținute cu mari eforturi deoarece colaboratorul refuză să colaboreze cu organele de securitate pe motiv că este ocupat cu serviciul și studiile. Nu se prezintă la întâlnirile planificate, nu respectă indicațiile date iar când s-a prezentat la întâlnire a făcut-o după multe insistențe și afirmând că el nu se poate obișnui cu o astfel de muncă”. „La data de 22.10.1981 a afirmat că nu va mai da curs solicitării organului de securitate”.

Perioada formală de colaborare- de la data semnării angajamentului - 1976- la abandonarea sa- 1981 este dominată de lipsa evidentă a intenției pârâtului de a sprijini efectiv organele de represiune. Această concluzie se impune față de conținutul informațiilor furnizate ofițerului de legătură de-a lungul timpului, acestea vizând în mod constant aspecte neutre sau pozitive.

Curtea reține însă nota raport nr. 14466/005 întocmită de Lt. Col. Morariu Mihai din cadrul M.I.- Serviciul Municipal Petroșani la 5 iulie 1979, în care ofițerul consemnează că pârâtul i-a comunicat verbal că „într-o discuție purtată cu numitul, muncitor la I.M. Lupeni, acesta s-a manifestat nemulțumit de faptul că fiind membru al cultului penticostal a lipsit mai multe zile de la serviciu în zilele de sâmbătă și din această cauză conducerea I.M. Lupeni intenționează să-i desfacă contractul de muncă. A afirmat că dacă i se desface contractul de muncă, când va veni conducătorul țării în Valea Jiului se va arunca în fața mașinii pentru a-i putea aduce la cunoștință faptul că” (acești) „credincioși sunt persecutați. Susnumitul a solicitat conducerii I.M. Lupeni motivarea absențelor și nu i s-a aprobat cererea. Susnumitul va sta în atenția organelor de securitate până după vizita conducătorului statului nostru”.

Exprimarea formală a adeziunii de sprijin a organelor de securitate prin semnarea angajamentului, coroborată cu furnizarea informațiilor sus menționate, având ca urmare îngrădirea drepturilor fundamentale la liberă exprimare, respectiv libertatea gândirii, conștiinței și religiei, formează conținutul noțiunii de colaborare cu Securitatea, în sensul legii.

Manifestarea nemulțumirii cu privire la iminența desfacerii contractului de muncă în condițiile nemotivării de către angajator a absențelor din zilele de sâmbătă, absențe cauzate de respectarea normelor religioase impuse de cultul al cărui adept era și exprimarea dorinței de a face cunoscută conducătorului statului printr-o acțiune de protest a acestei nemulțumiri, constituie în aprecierea instanței o atitudine potrivnică regimului totalitar comunist.

Denunțarea acestei atitudini vizează în mod neechivoc îngrădirea dreptului la liberă exprimare a persoanei denunțate, ducând la îngrădirea libertății religiei acestuia.

În drept,

Conform art. 2 lit. b teza I din O.U.G. nr. 24/2008, prin „colaborator al Securității” se înțelege „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar

comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

Apărările pârâtului bazate pe analiza relației prin prisma motivațiilor, a duratei acesteia, a comportamentului general în perioada angajamentului, a efectelor concrete ale informațiilor asupra persoanelor vizate, nu pot sta la baza soluției de respingere a acțiunii.

Scopul legii este deconspirarea colaboratorilor Securității.

Faptul colaborării presupune îndeplinirea celor trei condiții legale, referitoare la: acțiunile persoanei respective- furnizarea de informații; conținutul informațiilor: referirea la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Cea din urmă condiție, ca informațiile „să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului” nu poate fi interpretată restrictiv, ci în concordanță cu sensul literar al termenului „a viza”: a se referi, a ținti, a avea ca obiectiv, a avea ca scop.

Legiuitorul nu a supus analizei judiciare motivațiile ce stau la baza activității de colaborare. Comportamentul persoanelor ce fac obiectul deconspirării nefiind sancționat, instanța nu analizează aspectele subiective, nu stabilește vreo formă de răspundere, existența vreunei culpe sau a gradului acesteia.

Hotărârea nu poate avea ca efect decât informarea publică referitoare la cele trei elemente sus menționate care formează conținutul noțiunii de colaborare cu Securitatea.

Instanța înlătură celelalte elemente probatorii pe care se bazează motivele acțiunii în justiție promovate de CNSAS, astfel:

Faptul că pârâtul a fost „recrutat și dirijat pentru a semnaliza starea de spirit necorespunzătoare” nu are relevanță în cauză, neavând legătură cu acțiunile acestuia.

„Aprecierile pozitive făcute de ofițerii de securitate” nu pot sta la baza constatării calității de colaborator. Ceea ce reclamantul afirmă este o prezumție: dacă aprecierile ofițerilor au fost pozitive, înseamnă că pârâtul a furnizat informații potrivit scopului pentru care a fost recrutat.

Curtea constată că în notele din 18.06.1977, 29.10.1979, 17.12.1980, ofițerii de securitate fac referire la materiale informative care ar fi fost furnizate de pârât: două note „cu privire la păstrarea armamentului și muniției”, respectiv referitoare la „activitatea și comportarea unui militar”, șase materiale informative „care în general au fost de interes operativ, s-au verificat și au fost exploatate prin informarea și sesizarea organelor competente de a dispune măsuri de lichidare a lipsurilor semnalate”, respectiv cinci note „prin care a sesizat date și fapte despre persoane și aspecte negative din subteran”.

Aceste „materiale informative” nu au fost depuse la dosar.

Curtea reține că îndeplinirea condițiilor legale nu poate fi constată pe baza unor aprecieri ale altor persoane, ci doar în urma analizării de către instanță a elementelor de fapt particulare- conținutul concret al informației furnizate.

Mai mult, referindu-ne la „aprecierile pozitive făcute de ofițerii de securitate” invocate de reclamant, Curtea constată că în nota din 29.10.1979 se face mențiune despre manifestarea de către pârât a „delăsării în obținerea de informații de competența organelor M.I. sub motivul că în cadrul sectorului nu au avut loc probleme ce ar interesa organele M.I. și nu sunt nici persoane ce interesează organele M.I.”.

În toate celelalte note/note raport depuse la dosar nu se constată nici o informație prin care să fie denunțate activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Faptul că pârâtul „a fost instruit în legătură cu starea de spirit a muncitorilor”, respectiv „în legătură cu acțiunea „ETERUL” nu are nici o legătură cu activitatea de furnizare a informațiilor de către acesta.

Dimpotrivă, deși era instruit cu privire la obținerea de informații specifice (pe lângă exemplele enunțate de reclamant fiind și cel de instruire cu privire la două persoane- și „descendenți legionari”- nota raport din 18.07.1980), informațiile furnizate de pârât au arătat în mod constant că „lucrările de montaj decurg în condițiuni bune și nu s-au constatat abateri sau nereguli în privința Montajului, nu s-au constatat nemulțumiri din partea muncitorilor”- nota din 27.11.1978, respectiv din 27.12.1979, „muncitorii sunt satisfăcuți, utilajele sunt revizuite și întreținute corespunzător”- nota din 15.08.1979, lucrările au fost „executate corespunzător”- nota din 30.10.1979, „nu au avut loc evenimente și nu sunt persoane în cadrul sectorului cu antecedente politice sau penale”- 27.05.1980, 18.08.1980.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu sediul în București, str. Matei Basarab, nr. 55-57 sector 3, în contradictoriu cu pârâtul Resmeriță Cornel, dom. în Lupeni, Bdul Păcii, nr. 9, ap. 54, jud. Hunedoara.

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 24 februarie 2009.

Președinte,

Grefier,

ROMÂNIA - 16.11.2010
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I Civilă Adm.

Prezenta copie fiind conformă
cu originalul atașat în dosarul
acestei instanțe Nr. 2005/3/2009/1
se legalizează de noi.

GREFIER ȘEF

Se anulează în total de vârsământ Nr.

..... în sumă de le

GREFIER ȘEF

Definitivă și executabilă
prin A.E. 476/02-02.2010 km
Des. Jecy.